

դրութիւնը զօրացնող հեղինակութիւնները՝ քայքայողներէն զանազանելու համար: Իւրիկունը անկողին մտնելէ վերջ՝ կարդացէ՛ք ձեր գիրքը: Եթէ ընթերցումը ձեզի շահագրգռական ըլլալով հանդերձ՝ առնու շութեամբ Մորփէտը չուշանար ձեր աչքերը փակելու, նշան է թէ ձեր գիրքը լատեսակէն է, պահեցէ՛ք զայն և կարդացէ՛ք: Այդ գիրքը ձեզի օգտակար է: Եթէ, ընդհակառակն գիրքի ընթերցումը ձեր հետաքրքրութիւնը սաստիկացնելով՝ ձեր քունը կը փախցնէ, այդ գիրքը ֆնասակար է, մէկդի նետեցէ՛ք զայն, վասն զի ան ձեր մէջը կը սաստկացնէ ընթերցումի այն բուռն կիրքը՝ որ կարծես զձեզ կը դիւահարէ՝ այն աստիճանի՝ որ ամէն լուրջ զբաղում և պարտականութիւն մէկդի թողուլ կու տայ: Եւ կին մը ճանչցայ՝ որ այս տխուր մոլութեան զոհուելով՝ իւր կեանքը վիպասանութիւններ լափելով անցնելուն պատճառաւ, մէկդի թողած ամէն հոգ և զուրգուրանք կամ կոկիկութիւն, երեսի վրայ ձգած իւր զաւակները, և ինքն ալ ամենակատարեալ անհոգութեան մէջ ապրելով, իւր ներքինը կամ խիղճը ոտնակոխ րբած՝ իւր ընտանեկան յարկը խեղճութեան և կործանման վիճակի մատնած էր:

Մտուցիւ այդ կինը թեթևալիկ մ'էր և թիստդի ըսածին պէս, ո՛չ բարի ծծմայր մը, ո՛չ լաւ հարս մը և ո՛չ ալ ընտիր մայր մ'էր, և մի՛ զարմանաց աւելցնելուս թէ նա, երջանիկ կին մը չէր:

Dr. Gaboriau

Հ. Ն.

ՇԱՆ ՍԸ ԵՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆԸ

✽ ✽

Ծանօթ է որ ամէն զօրաբանակներու մէջ՝ մարդուս քարեկամ շուր՝ ո՛չ միայն զինուորներու զուարճութիւն, այլ նաև մեծ ծառայութիւն կը մատուցանէ՝ թըշնամիին դէմ գիշերային պահանորդ կանգնելու, վիրաւորեալները որոնելու, անոնց

կազդուրիչ դարմաններ տանելու և նոյն իսկ թղթատարի պաշտօն կատարելու մէջ. վերջապէս արագահաս պաշտօնեայի դերեր կը կատարէ:

Յիրախի կ'արժէ արձանագրել, Նափուհնական պատերազմներու ատեն, Բարիզու զօրաբանակին մէջ ծառայող՝ Տակօպտ անուն շան մը եսասիրութեան՝ սա միջադէպը:

Տակօպտ երևելի դարձած էր հեռաւոր ջոկատներու համար սահմանուած դրամները՝ քսակներով տանելու, պատկանեալ տեղերը յանձնելու և անդորրագրեր առնելով բերելու՝ արկղակալին յանձնելու: Խեղճ կենդանին անգամ մը շտապաւ իւր պաշտօնը կատարելու ատեն, կը տեսնէ որ ցեղակիցներէն զանազան անհատներ կուտի բռնուած էին: չի կրնալով իւր բնագոյական փորձութեան դիմադրել՝ ուղեց ինքն ալ քսակութիւն ցուցնել: Բերնին քսակը հողի տակ ծածկելէ վերջը, նետուեցաւ պայքարին մէջ և երբ մարտը վերջացաւ ու միտքը եկաւ քսակը, չի յիշեց ուր պահած ըլլալը, փնտռեց, շատ փնտռեց և յուսախաբ ու սրտաբեկ՝ ուշ ատեն, անօթի ծարաւ ստիպուեցաւ զօրաբանակը դառնալ: Զօրականները հասկըցան զխուռն եկածը, սկսան Տակօպտը ծաղրածել և զինքը կոչել... զող, առգակ:

Այս վերջին ամբաստանութիւնը շատ զպաւ շան եսասիրութեան, պատառ մը բան ուտելէ վերջը՝ դարձաւ քսակը պահած վայրը: Երեք օր երեք գիշեր ամէն կողմ հոտուրտալով՝ լաւ մը խուզարկեց և վերջապէս թանկարժէք քսակը հողի տակէն դուրս հանելով, անմիջապէս խորխտ և յաղթական շարժումով մը վաղեց բանակ: զինքը ծաղրողներուն առջև քսակը ձօնացնելով՝ տարաւ, յանձնեց իր տիրոջ՝ արկղակալին:

Հ. ՆԵՐՍԷՍ Մ.

